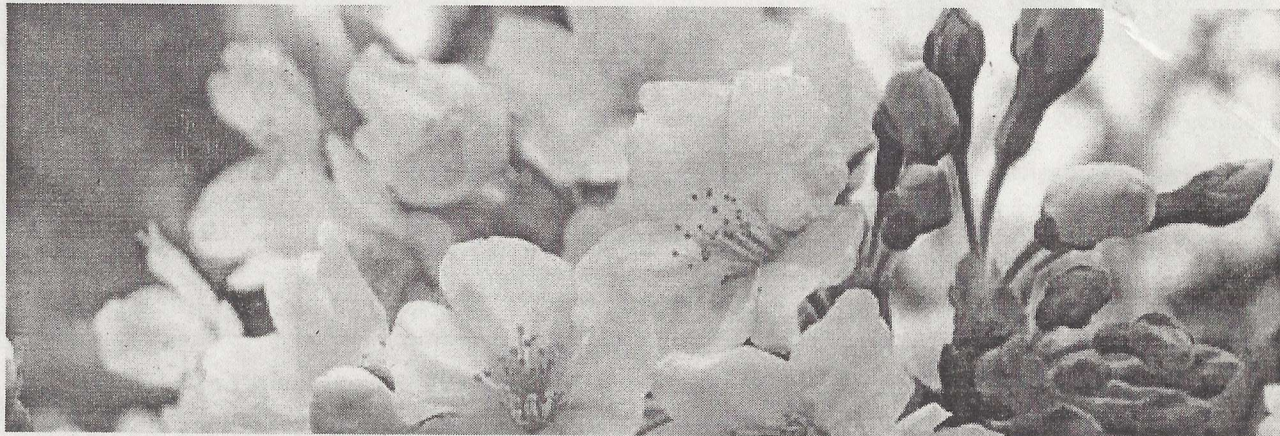

Καλώς ήρθες Φλεβάρη!

Της Ελένης Σαραντίτη

Στο αρχαίο αττικό ημερολόγιο ο Φεβρουάριος αντιστοιχούσε με το δεύτερο δεκαπενθήμερο του μήνα Γαμηλιώνα και το πρώτο του μήνα Ανθεστηριώνα. Στην περίοδο αυτή γιορτάζονταν τα: Θεογάμια, προς τιμή του Δία και της Ήρας και τα Ανθεστήρια, προς τιμή του Διονύσου.

Februum, σημαίνει καθαρμός, κάθαρση, λόγω των θρησκευτικών γιορτών θρησκευτικού εξαγνισμού και καθαρμού. Ιδιαίτερες τιμές στους νεκρούς. Κατά τη ρωμαϊκή μυθολογία ο θεός Φέμπρους αποτελούσε την ιδεατή προσωπο-

ποίηση των καθαρτήριων τελετουργιών.

Μήνας αφιερωμένος στους νεκρούς. Οι Ρωμαίοι έπρεπε και οι ίδιοι να κάνουν ηθικό απολογισμό και να αφιερώνονται στη μετάνοια. Από τις γιορτιές αυτές προέρχονται οι των Απόκριω και του Καρνάβαλου.

Τα Ψυχοσάββατα οι ψυχές κάθονται επάνω στα δέντρα και τα βλαστάρια του αμπελιού, γι' αυτό δεν κόβουν ως τότε βλαστάρια, μήπως πέσουν οι ψυχές που είναι καθισμένες επάνω σε αυτά και κλάψουν.

Πολλοί ερευνητές θεωρούν ότι τα

Φεβρουάλια αποτελούν εξέλιξη μιας πανάρχαιας εορτής της υπαίθρου, τα Λουπερκάλια γιορτή της γονιμότητας προς τιμή του θεού Φαύνου, του Πάνα των Ελλήνων αποίκων.

Καλώς ήρθε ο δεύτερος μήνας του έτους κατά το γρηγοριανό, ο Κουτσοφλέβαρας, ο Κλαδευτής, ο Φλιάρης (χλιαρός), ο Γκουζούκης, Κούτσουρος και Κούντουρος (< ποντιακά κοντή+ ουρά). Ανθισμένες (ας πούμε, εφέτος) μυγδαλιές κι ο Φλεβάρης κι αν φλεβίσει, καλοκαίρι θα μυρίσει. Καλημέρα.